

DỰ LUẬT 24 TU CHÍNH ĐIỀU LUẬT VỀ QUYỀN RIÊNG TƯ CỦA NGƯỜI TIÊU DÙNG. ĐẠO LUẬT TIÊN KHỞI.

PHẦN TIÊU ĐỀ VÀ TÓM LƯỢC CHÍNH THỨC

ĐƯỢC SOẠN THẢO BỞI TỔNG CHƯƠNG LÝ

Nội dung dự luật này có thể được tìm thấy trên trang mạng của Tổng Thư Ký Tiểu Bang tại voterguide.sos.ca.gov.

- Cho phép người tiêu dùng: (1) không cho doanh nghiệp chia sẻ thông tin cá nhân; (2) chỉnh sửa thông tin cá nhân không đúng; và (3) hạn chế doanh nghiệp sử dụng “thông tin cá nhân nhạy cảm”—bao gồm vị trí địa lý cụ thể; chủng tộc; dân tộc; tôn giáo; dữ liệu di truyền; sự liên lạc riêng tư; khuynh hướng tình dục; và thông tin cụ thể về sức khỏe.
- Thành Lập Cơ Quan Bảo Vệ Quyền Riêng Tư California để thi hành thêm và thực thi luật về quyền riêng tư của người tiêu dùng và áp đặt việc phạt tiền.
- Thay đổi tiêu chuẩn mà các doanh nghiệp phải tuân hành luật.
- Cấm các doanh nghiệp giữ lại thông tin cá nhân lâu hơn mức cần thiết hợp lý.
- Hình phạt tối đa gấp ba lần đối với các vi phạm liên quan đến người tiêu dùng dưới 16 tuổi.
- Cho phép hình phạt dân sự đối với hành vi trộm cắp thông tin đăng nhập của người tiêu dùng, như đã quy định.

TÓM LƯỢC CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP VỀ ƯỚC TÍNH TÁC ĐỘNG TÀI KHÓA THỰC SỰ ĐỐI VỚI CHÍNH QUYỀN TIỂU BANG VÀ ĐỊA PHƯƠNG:

- Chi phí của tiểu bang sẽ tăng ít nhất \$10 triệu hàng năm cho một cơ quan mới của tiểu bang để giám sát và thi hành luật về quyền riêng tư của người tiêu dùng.
- Chi phí của tiểu bang sẽ tăng, không quá hàng triệu mỹ kim hàng năm, vì số lượng công việc thi hành của tòa án và Bộ Tư Pháp tăng lên. Một số hoặc tất cả những chi phí này sẽ được trả bằng tiền phạt thu được do vi phạm luật về quyền riêng tư của người tiêu dùng.
- Chưa biết rõ tác động đối với tiền thu thuế của tiểu bang và địa phương thế nào do ảnh hưởng kinh tế bởi những đòi hỏi mới cho các doanh nghiệp trong việc bảo vệ dữ liệu của người tiêu dùng.

PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP

THÔNG TIN CƠ SỞ

DOANH NGHIỆP THU THẬP VÀ SỬ DỤNG DỮ LIỆU VỀ NGƯỜI TIÊU DÙNG

Doanh nghiệp thu thập dữ liệu về người tiêu dùng từ các nguồn khác nhau. Trong đó bao gồm (1) các nguồn công khai, (2) bản thân người tiêu dùng (chẳng hạn như khi người tiêu dùng tạo một tài khoản) hoặc (3) các doanh nghiệp khác (chẳng hạn như bằng cách mua dữ liệu). Doanh nghiệp sử dụng dữ liệu theo các cách khác nhau, chẳng hạn như để cải thiện doanh số hay dịch vụ khách hàng của mình. Doanh nghiệp cũng có thể sử dụng dữ liệu để cung cấp dịch vụ cho các doanh nghiệp khác. Ví dụ: một số công ty Internet cung cấp dịch vụ miễn phí và thu thập dữ liệu từ những người tiêu dùng sử dụng dịch vụ. Sau đó, những công ty này sử dụng dữ liệu này để gửi quảng cáo đến người tiêu dùng cho các doanh nghiệp khác. Cuối cùng, doanh nghiệp đôi khi sử dụng dữ liệu

để đưa ra dự đoán về quan điểm và sở thích của người tiêu dùng (chẳng hạn như lối sống của họ).

MỘT SỐ DOANH NGHIỆP PHẢI ĐÁP ỨNG YÊU CẦU VỀ QUYỀN RIÊNG TƯ DỮ LIỆU CỦA NGƯỜI TIÊU DÙNG

Theo luật tiểu bang, một số doanh nghiệp hoạt động ở California và thu thập dữ liệu cá nhân phải đáp ứng các yêu cầu về quyền riêng tư dữ liệu của người tiêu dùng. (Dữ liệu cá nhân bao gồm những thông tin như tên, hoạt động trên Internet hay hoạt động mua sắm và các dự đoán về người tiêu dùng.) Những doanh nghiệp này thường (1) kiếm được doanh thu hàng năm trên \$25 triệu; (2) mua, bán hoặc chia sẻ dữ liệu cá nhân của ít nhất 50,000 người tiêu dùng, hộ gia đình hoặc thiết bị mỗi năm; hoặc (3) kiếm được ít nhất 50 phần trăm doanh thu hàng năm của mình từ việc bán dữ liệu cá nhân.

PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP

TIẾP THEO

Cụ thể, những doanh nghiệp này phải:

- **Thông Báo cho Người Tiêu Dùng về việc Thu Thập Dữ Liệu.** Các doanh nghiệp thường phải báo cho người tiêu dùng biết nếu họ thu thập hoặc bán dữ liệu cá nhân. Họ cũng phải báo cho người tiêu dùng về cách họ sẽ sử dụng dữ liệu này.
- **Tuân Thủ Quyền Riêng Tư về Dữ Liệu Cá Nhân.** Luật pháp tiểu bang quy định người tiêu dùng có một số quyền mà doanh nghiệp phải tuân thủ. Ví dụ: người tiêu dùng có thể yêu cầu báo cáo miễn phí về dữ liệu cá nhân của mình mà được doanh nghiệp thu thập hoặc bán. Nhìn chung, người tiêu dùng cũng có thể yêu cầu doanh nghiệp xóa dữ liệu cá nhân của mình (chẳng hạn như tên hoặc cấp lớp của học sinh và kết quả kiểm tra). Cuối cùng, người tiêu dùng có thể yêu cầu doanh nghiệp không được bán dữ liệu cá nhân của mình. Doanh nghiệp phải báo cho người tiêu dùng về các quyền đối với dữ liệu cá nhân của họ.
- **Không Đối Xử Khác Với Người Tiêu Dùng Sử Dụng Quyền Của Mình.** Ví dụ: doanh nghiệp không được tính mức giá khác hay cung cấp mức dịch vụ khác cho những người tiêu dùng sử dụng quyền về dữ liệu cá nhân của mình. Tuy nhiên, doanh nghiệp có thể khuyến khích người tiêu dùng cho phép họ thu thập và bán dữ liệu cá nhân, chẳng hạn như bằng cách trả tiền hay giảm giá cho người tiêu dùng.

Doanh nghiệp có thể phải đối mặt với mức phạt lên đến \$2,500 cho mỗi lần vi phạm những yêu cầu này. Mức phạt tăng lên đến \$7,500 đối với những vi phạm có tính chất cố ý. Chỉ áp dụng mức phạt nếu doanh nghiệp không thể giải quyết vi phạm trong vòng 30 ngày kể từ ngày được thông báo về vi phạm. Chỉ có Bộ Tư Pháp California (Department of Justice, DOJ) mới có thể áp dụng những mức phạt này. Số tiền phạt thu về thường được gửi vào Quỹ Quyền Riêng Tư của Người Tiêu Dùng (Consumer Privacy Fund, CPF) của tiểu bang. Số tiền thu về của CPF trước tiên phải được sử dụng để trả chi phí cho tòa sơ thẩm của tiểu bang và DOJ liên quan đến một số luật về quyền riêng tư của người tiêu dùng. Cơ Quan Lập Pháp có thể phân bổ phần quỹ còn lại vào các mục đích khác.

DOANH NGHIỆP PHẢI ĐÁP ỨNG YÊU CẦU VỀ XÂM PHẠM DỮ LIỆU

Xâm phạm dữ liệu xảy ra khi mọi người truy cập

thông tin, chẳng hạn như dữ liệu người tiêu dùng khi chưa được phép. Luật tiểu bang yêu cầu doanh nghiệp phải thực hiện các bước hợp lý để bảo vệ dữ liệu của người tiêu dùng khỏi bị xâm phạm. Doanh nghiệp cũng phải báo cho mọi người biết liệu dữ liệu của họ có bị truy cập trong một vụ xâm phạm dữ liệu hay không. Việc xâm phạm một số dữ liệu cá nhân có thể dẫn đến mức phạt từ \$100 đến \$750 trên mỗi người tiêu dùng cho mỗi vụ việc hoặc thiệt hại thực tế — tùy mức nào lớn hơn. Người tiêu dùng bị ảnh hưởng bởi hành vi xâm phạm như vậy có thể tìm cách truy thu mức phạt này nếu doanh nghiệp không thể giải quyết vụ xâm phạm trong vòng 30 ngày kể từ ngày được yêu cầu. Nhìn chung, DOJ cũng có thể đòi phạt tiền cho các trường hợp xâm phạm dữ liệu. Một phần tiền phạt có thể được gửi vào CPF.

DOJ THI HÀNH LUẬT VỀ QUYỀN RIÊNG TƯ CỦA NGƯỜI TIÊU DÙNG VÀ XÂM PHẠM DỮ LIỆU

DOJ thi hành luật về quyền riêng tư của người tiêu dùng và xâm phạm dữ liệu của tiểu bang theo hai cách chính. Thứ nhất, DOJ lập quy định nêu chi tiết hơn về cách các doanh nghiệp và người tiêu dùng phải tuân thủ luật. Ví dụ: những quy định này bao gồm quy tắc về cách doanh nghiệp phải xử lý yêu cầu không bán dữ liệu cá nhân. Thứ hai, DOJ truy tố tội phạm (chẳng hạn như hành vi trộm cắp danh tính) hoặc nộp đơn kiện lên tòa sơ thẩm của tiểu bang kiện người vi phạm những luật này.

Kiến Nghị

Dự Luật 24 (1) thay đổi luật về quyền riêng tư dữ liệu của người tiêu dùng hiện tại, (2) nêu các quyền riêng tư mới của người tiêu dùng, (3) thay đổi các mức phạt hiện tại và hạn chế việc sử dụng tiền phạt thu về và (4) thành lập một cơ quan mới của tiểu bang để giám sát và thi hành luật về quyền riêng tư dữ liệu của người tiêu dùng. Nếu được phê chuẩn, phần lớn nội dung của dự luật này sẽ có hiệu lực vào tháng Giêng, 2023. Một số phần của dự luật, chẳng hạn như việc thành lập cơ quan mới của tiểu bang và yêu cầu lập quy định mới, sẽ có hiệu lực ngay lập tức.

THAY ĐỔI LUẬT VỀ QUYỀN RIÊNG TƯ DỮ LIỆU CỦA NGƯỜI TIÊU DÙNG HIỆN TẠI

Thay Đổi Doanh Nghiệp Phải Đáp Ứng Yêu Cầu về Quyền Riêng Tư Dữ Liệu. Dự luật này thay đổi những doanh nghiệp bắt buộc phải đáp ứng yêu cầu về quyền riêng tư dữ liệu của người tiêu dùng

PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP

TIẾP THEO

của tiểu bang. Nhìn chung, những thay đổi này sẽ làm giảm số lượng doanh nghiệp phải đáp ứng yêu cầu này. Ví dụ: yêu cầu về quyền riêng tư dữ liệu của người tiêu dùng hiện áp dụng cho các doanh nghiệp có hoạt động mua, bán hoặc chia sẻ dữ liệu cá nhân của ít nhất 50,000 người tiêu dùng, hộ gia đình hoặc thiết bị mỗi năm nhằm mục đích kinh doanh. Dự luật (1) không còn tính thiết bị và (2) tăng ngưỡng hàng năm lên ít nhất là 100,000 người tiêu dùng hoặc hộ gia đình.

Thay Đổi Yêu Cầu về Quyền Riêng Tư Dữ Liệu của Người Tiêu Dùng Hiện Tại. Dự luật này thay đổi yêu cầu về quyền riêng tư dữ liệu của người tiêu dùng mà các doanh nghiệp phải đáp ứng. Trong một số trường hợp, dự luật bổ sung yêu cầu mới. Ví dụ: dự luật yêu cầu các doanh nghiệp hiện phải thông báo cho người tiêu dùng về khoảng thời gian họ sẽ lưu giữ dữ liệu cá nhân. Trong các trường hợp khác, dự luật loại bỏ yêu cầu. Ví dụ, doanh nghiệp có thể từ chối xóa cấp lớp của học sinh hay các thông tin khác trong điều kiện cụ thể.

QUY ĐỊNH QUYỀN RIÊNG TƯ CỦA NGƯỜI TIÊU DÙNG MỚI

Dự luật này cung cấp quyền riêng tư dữ liệu mới cho người tiêu dùng. Những quyền này bao gồm:

- **Hạn Chế Chia Sẻ Dữ Liệu Cá Nhân.** Người tiêu dùng có thể chỉ dẫn doanh nghiệp không được chia sẻ dữ liệu cá nhân của mình.
- **Cải Chính Dữ Liệu Cá Nhân.** Người tiêu dùng có thể chỉ dẫn doanh nghiệp thực hiện những nỗ lực hợp lý nhằm cải chính dữ liệu cá nhân mà doanh nghiệp nắm giữ.
- **Hạn Chế Sử Dụng Dữ Liệu Cá Nhân “Nhạy Cảm”.** Dự luật định nghĩa một số loại dữ liệu cá nhân là thông tin nhạy cảm. Ví dụ như số an sinh xã hội, thông tin đăng nhập tài khoản bằng mật khẩu và dữ liệu sức khỏe. Người tiêu dùng có thể chỉ dẫn doanh nghiệp hạn chế sử dụng dữ liệu cá nhân nhạy cảm của mình chỉ để (1) cung cấp dịch vụ hoặc hàng hóa theo yêu cầu và (2) thực hiện mục đích kinh doanh chính (chẳng hạn như cung cấp dịch vụ khách hàng).

THAY ĐỔI CÁC MỨC PHẠT HIỆN TẠI VÀ HẠN CHẾ SỬ DỤNG TIỀN PHẠT THU VỀ

Dự luật này cho phép áp dụng mức phạt mới lên đến \$7,500 đối với các vi phạm về quyền riêng tư của người tiêu dùng là trẻ vị thành niên. Dự luật cũng loại bỏ khả năng doanh nghiệp có thể tránh bị phạt bằng cách giải quyết vi phạm trong vòng 30 ngày kể từ ngày được thông báo về vi phạm. Ngoài ra, dự luật cho phép áp dụng phạt trong trường hợp xâm phạm dữ liệu địa chỉ email cùng với thông tin cho phép truy cập vào tài khoản (chẳng hạn như mật khẩu). Dự luật cũng nêu rõ rằng doanh nghiệp bị xâm phạm dữ liệu do chưa triển khai quy trình bảo mật hợp lý không còn có thể tránh bị phạt bằng cách triển khai quy trình này trong vòng 30 ngày kể từ lúc xâm phạm.

Ngoài ra, dự luật hạn chế khả năng của Cơ Quan Lập Pháp trong việc sử dụng tiền thu về của CPF cho các mục đích khác ngoài mục đích vì quyền riêng tư của người tiêu dùng. Sau khi thanh toán chi phí hàng năm cho tòa sơ thẩm của tiểu bang và DOJ, dự luật này yêu cầu tiểu bang phải đầu tư 91 phần trăm số quỹ còn lại, lãi hoặc thu nhập được nộp vào Ngân Quỹ Chung của tiểu bang. 9 phần trăm quỹ còn lại sẽ dùng để hỗ trợ giáo dục cộng đồng về quyền riêng tư của người tiêu dùng và chống gian lận do xâm phạm dữ liệu.

THÀNH LẬP CƠ QUAN THI HÀNH MỚI CỦA TIỂU BANG

Dự luật này thành lập một cơ quan mới của tiểu bang, Cơ Quan Bảo Vệ Quyền Riêng Tư California (California Privacy Protection Agency, CPPA), để giám sát và thi hành các luật về quyền riêng tư của người tiêu dùng ở tiểu bang. CPPA sẽ được điều hành bởi một hội đồng gồm năm thành viên và đảm nhận nhiều trách nhiệm. Ví dụ: cơ quan sẽ điều tra các vi phạm, đánh giá mức phạt và lập quy định. Bất kỳ quyết định nào của CPPA liên quan tới khiếu nại doanh nghiệp hay mức phạt đều có thể được xem xét bởi tòa sơ thẩm của tiểu bang. Dự luật này cấp \$10 triệu mỗi năm (được điều chỉnh qua thời gian) từ Ngân Quỹ Chung của tiểu bang để hỗ trợ hoạt động của cơ quan. Một số trách nhiệm hiện nay của DOJ sẽ được chuyển sang CPPA, chẳng hạn như lập quy định. Dự luật yêu cầu lập một loạt các quy định mới. Ví dụ phải kể đến là lập quy tắc về cải chính dữ liệu cá nhân của người tiêu dùng và xác định xem liệu doanh nghiệp có phải thực hiện đánh giá khả năng bảo vệ dữ liệu của mình hay không. Tuy nhiên, DOJ vẫn có thể thi hành luật về quyền

PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP

TIẾP THEO

riêng tư dữ liệu người tiêu dùng bằng cách truy tố tội phạm và nộp đơn kiện lên tòa sơ thẩm của tiểu bang. Nếu chọn thực hiện hành động như vậy hoặc tiếp tục điều tra, DOJ có thể chỉ đạo CPPA dừng bất kỳ cuộc điều tra hay hoạt động thi hành luật nào mà cơ quan này có thể đang cùng thực hiện.

TÁC ĐỘNG TÀI KHÓA

Dự luật 24 sẽ tác động đến chi phí tiểu bang và tiền thu thuế của tiểu bang và địa phương. Tuy nhiên, quy mô thực tế của những tác động này là chưa chắc chắn và phần lớn sẽ phụ thuộc vào cách người tiêu dùng, doanh nghiệp và chính phủ phản ứng với dự luật. Ví dụ: chưa rõ liệu các doanh nghiệp sẽ thay đổi hoạt động như thế nào và có bao nhiêu trường hợp vi phạm dự luật này sẽ bị điều tra và chịu phạt.

Tăng Chi Phí của Tiểu Bang cho Cơ Quan Mới. Như đã thảo luận ở trên, dự luật này thành lập một cơ quan tiểu bang mới để giám sát và thi hành luật về quyền riêng tư của người tiêu dùng. Trong khi một phần công việc sẽ chuyển từ DOJ, chi phí của tiểu bang cũng sẽ tăng lên do khối lượng công việc mới hoặc mở rộng. Dự luật này cấp ít nhất **\$10 triệu mỗi năm** (được điều chỉnh qua thời gian) từ Ngân Quỹ Chung của tiểu bang để hỗ trợ phần chi phí tăng lên của tiểu bang cho hoạt động của CPPA. Con số này ít hơn 1 phần trăm ngân sách Ngân Quỹ Chung hiện tại của tiểu bang. Tùy thuộc vào cách cơ quan thực hiện trách nhiệm của mình, có khả năng chi phí cho khối lượng công việc thực tế của CPPA có thể cao hơn.

Tăng Chi Phí cho DOJ và Tòa Án của Tiểu Bang. Dự luật này sẽ ảnh hưởng đến khối lượng công việc của cả DOJ và tòa án của tiểu bang. Khối lượng công việc của DOJ có thể tăng lên nếu họ chọn điều tra và/hoặc đệ trình thêm vụ việc chống lại các doanh nghiệp không đáp ứng luật về quyền riêng tư dữ liệu của người tiêu dùng ở tiểu bang. Tuy nhiên, khối lượng công việc này có thể được bù đắp một phần hoặc toàn bộ bằng việc giảm khối lượng công việc do chuyển trách nhiệm từ DOJ sang CPPA. Ngoài ra, khối lượng công việc của tòa án tiểu bang có thể tăng lên nếu dự luật này dẫn đến việc có nhiều vụ việc hơn được đệ trình lên tòa án. Chi phí của khối lượng công việc tăng lên sẽ phụ thuộc vào số lượng các cuộc điều tra đã bắt đầu và loại vụ việc được đệ trình lên tòa án tiểu bang. Tổng cộng, chi phí tiểu bang tăng lên cho DOJ và tòa sơ thẩm không được vượt quá vài triệu mỹ kim mỗi năm. Một số hoặc tất cả những chi phí này sẽ được chi trả bằng tiền thu tăng lên từ các tiền phạt thu được từ doanh nghiệp vi

phạm luật về quyền riêng tư của người tiêu dùng.

Khả Năng Tác Động tới Tiền Thu Thuế. Dự luật này sẽ có nhiều tác động khác nhau đối với doanh nghiệp và người tiêu dùng, sau đó có thể tác động đến tiền thu thuế của tiểu bang và địa phương. Mặt khác, dự luật này có thể làm giảm tiền thu thuế. Điều này sẽ xảy ra nếu chi phí đáp ứng yêu cầu của dự luật, chẳng hạn như cải chính dữ liệu của người tiêu dùng, làm giảm lợi nhuận mà doanh nghiệp kiếm được. Kết quả là, doanh nghiệp sẽ nộp ít thuế hơn cho chính quyền tiểu bang và địa phương. Mặt khác, dự luật này có thể làm tăng tiền thu thuế. Ví dụ: dự luật này có thể làm giảm mức độ nghiêm trọng hay số vụ xâm phạm dữ liệu. Nếu dự luật này dẫn đến việc doanh nghiệp và người tiêu dùng mất ít tiền hơn, tiền thu thuế sẽ tăng lên nếu sau đó người tiêu dùng chi tiêu nhiều hơn cho các mặt hàng chịu thuế và/hoặc doanh nghiệp kiếm được nhiều doanh thu hơn. Chưa xác định được tổng mức tác động thực tới nền kinh tế và tiền thu của tiểu bang và địa phương.

Truy cập <http://cal-access.sos.ca.gov/campaign/measures/> để lấy danh sách các ủy ban chủ yếu được hình thành để ủng hộ hoặc phản đối dự luật này.

Truy cập <http://www.fppc.ca.gov/transparency/top-contributors.html> để lấy thông tin về 10 nhà đóng góp hàng đầu của ủy ban.

Nếu quý vị muốn một bản sao toàn văn dự luật tiểu bang này, vui lòng gọi cho Tổng Thư Ký Tiểu Bang theo số (800) 339-8163 hoặc quý vị có thể gửi email cho vigfeedback@sos.ca.gov và một bản sao sẽ được gửi cho quý vị miễn phí qua đường bưu điện.